

Tekst og foto: Morten Harangen og Kjell Harangen

NAZISTENS GAVE

Mai 1945: Krigen er slutt, og Norge er i lykkerus. Den tyske okkupasjonsmakten har innrømmet nederlaget, lagt ned våpnene og er i ferd med å overgi seg til motstandsbevegelse og allierte styrker. I Lyngdal møtes lensmannen og én av Adolf Hitlers trofaste offiserer ansikt til ansikt – og en fiskestang skifter eier.

LENSMANN:

Ole Kvarenes (t.h.) på terrassen til Norsk Hydro-direktør Axel Auberts laksehytte ved Presthølen i Lyngdalselva, 1947. Til venstre står politimesteren i Vest-Agder.

OFFISEREN ER UKLANDERLIG ANTRUKKET, og har et alvorlig, men likevel vennlig drag over ansiktet. Han vet han i løpet av noen dager, kanskje bare timer, sitter i fiendens varetekt.

Tanken på at den gamle Hardy-sliteren og tilhørende snelle kan ende som krigsbytte hos en yankee, plager den slagne offiseren. At lensmann Ole Kvarenes, som han har vært i dialog med de siste, kaotiske dagene, får utstyret, er et vesentlig bedre alternativ. Hvilke ord som ble utvekslet vet vi ikke. Men det er rimelig å anta at stemningen var spent. Trolig hadde offiseren tjenestegjort i én av de to store fangeleirene som var etablert i Lyngdal. Kvarenes, derimot, hadde nettopp sluppet ut fra Grini, og fått sin gamle stilling tilbake.

– Far var overrasket, for besøket var uventet, for-

teller lensmannens sønn, Bjørn Kvarenes fra Sandefjord, som i dag eier den 10,7 fot lange splitcane-stanga. Den er, i likhet med den klassiske Hardy Perfect-snella som er montert på, meget godt brukt. Verdien i kroner og øre er lav, men historisk og personlig har utstyret stor betydning for pensjonisten.

– Jeg overtok stanga etter far, og brukte den til 1970, tror jeg. Vi har tatt mang en ørret på den, og til slutt måtte jeg feste ringene på nytt, fortsetter Bjørn Kvarenes og viser fram surringene.

– Da enklere og mer hensiktsmessig utstyr kom på markedet, kjøpte jeg heller det og skånet det gamle klenodiet. I takt med forurensningen i innlandet, fisket jeg dessuten mer og mer i sjøen, sier han.

Stanga er umerket, men serienummeret er fortsatt syn-

lig: 94878. Det avslører at stanga ble bygget i 1902. Snella er ifølge John Stephenson hos auksjonsfirmaet Mullocks i England produsert i tidsrommet 1904 til 1912. Neil Freeman i London-baserte Angling Auctions støtter antagelsen, og sier den ser ut som en 1906-modell.

Det er fristende å spekulere i om Hardy-stanga var krigsbytte, beslaglagt her, eller om vedkommende offiser hadde tatt den med fra Tyskland.

Sportsfiske var en populær forlystelse i Europa tidlig på 1900-tallet, og Norge var kjent for et ypperlig ørret-, sjørørret- og laksefiske. Siden angriperne ikke regnet med motstand av betydning, er det ikke utenkelig at noen Wehrmacht-offiserer pakket stang og snelle, i håp om å kunne prøve lykken.

Om det var tilfelle forblir imidlertid en hemmelighet. ●